

5

Pääkirjoitus

Oulun Tietoteekkarit ry:n perustamisesta tuli 26.9.2003 kuluneeksi 15 vuotta. Kuluneiden vuosien aikana killan jäsenmäärä on kasvanut kourallisesta lähes tuhanteen, ja myös talous on kehittynyt voimakkaasti. Pelkkiä kasvulukuja tarkastellen siis voi epäilemättä todeta, että menneet vuodet ovat olleet menestyksekkäitä.

Killan toiminta ei kuitenkaan ole luonteeltaan sellaista, että onnistumista voisi mitata pelkillä numeroilla. Varsinainen tavoiteemme ei ole pankkitilin saldon tai jäsenmääränkään kasvattaminen, vaan - sääntöjämme mukaillen - opiskelijoiden yhdyssteenä toimiminen, opiskelun ja vapaa-ajan tukeminen, jäsenten etujen ajaminen yliopistossa ja niin edelleen. Näiden hienojen tavoitteiden toteutumista onkin paljon vaikeampaa arvioida.

Mainitsemistani tavoitteista erityisen tärkeä on jäsenten etujen ajaminen yliopistossa. Kukaan muu kuin Oulun Tietoteekkarit ei huolehdi yksinomaan tietotekniikan ja informaatioverkostojen koulutusohjelmien opiskelijoiden eduista; ylioppilaskunta ja Oulun Teekkariyhdistys toimivat kyllä samalla sektorilla mutta eri tasolla. Voimmeko siis sanoa onnistuneemme tässä tehtävässä? Lukemattomia pieniä epäkohtia on tuotu esille ja korjattu opiskelijoiden edustajien aloitteesta osastomme hallintoelimissä, mutta toisaalta tällä alueella toiminnassa on myös terästämisensä varaa. Opiskelijaedustajat vaihtuvat varsin tiheästi, mistä seuraa, että opiskelijoiden vaikutusmahdollisuudet pidemmän aikavälin muutoksiin ja kehitykseen ovat heikot. Ehkäpä killan pitäisikin aktiivisemmin huolehtia, että

Oulun Tietoteekkarit ry:n 15-vuotisjuhlajulkaisu

Terminaali

Oulun Tietoteekkarit ry:n kiltalehti ja pää-äänenkannattaja jo vuodesta 1988. 4 - 6 numeroa vuodessa.

16. vuosikerta, n:o 3, 15 (15-vuotisjuhlajulkaisu)

Julkaisija: Oulun Tietoteekkarit ry, Oulu
Osoite: Oulun Tietoteekkarit ry
PL 4500
90014 OULUN YLIOPISTO
Sähköposti: terminal@ee oulu.fi
WWW: http://www.otit.fi/

Painopaikka: Multiprint, Oulu 2003

Päätoimittaja: Juha Tiensyrjä
Toimittajat: Jouni Knuutinen
Taneli Rautio
Kuvitus: Jari Korhonen (sarjakuvat)
Mikko Häkkinen
Taitto: Mikko Häkkinen

Kiitokset Antti Palsolalle viime hetken valokuvista.

informaatio kulkee opiskelijaedustajien välillä hallintoelimestä toiseen ja opiskelija-sukupolvelta seuraavalle.

Vaikka opiskelijoiden etujen ajaminen onkin killalle tärkeää, suurin osa käytännön toiminnasta on säännöissäkkin mainittua jäsenten vapaa-ajan tukemista. Tämä tosiasia on luettavissa myös kädessäsi olevan vuosijuhlajulkaisun sivuilta: aivan killan toiminnan alkua-joista asti kiltahuone on toiminut opiskelijoiden taukotilana ja toisaalta iltaisin (ja öisin, aamu- ja päivisin) kiltalaiset ovat kokoontuneet mitä erilaisimpiin tapahtumiin jäynäkisoista excursioihin. Nämä tilaisuudet tarjoavat vaihtelua arkiseen opiskeluun ja lisäksi mahdollisuuden tutustua oman alan opiskelijoihin luentoja ja laskuharjoituksia rennommassa ilmapii-
rissä. Killan ensimmäinen puheenjohtaja Pekka Koponen kirjoitti OTiT:n 10-vuotisjulkaisussa kiltatoiminnan merkityksestä työelämän kannalta ja arvioi, että kiltatoiminnassa luodulla suhdeverkostolla on suuri merkitys jälkeenpäin. Fuksivuodestani alkaen olen tiennyt, että kiltatoiminta on hauskaa, mutta sen lisäksi luotan vanhempaan kollegaani ja uskon, että se on myös hyödyllistä työuraa ajatellen.

Näillä sanoin haluan toivottaa kaikille hyvää Oulun Tietoteekkarit ry:n 15-vuotisjuhlaa ja menestystä tuleviin kiltatoiminnan vuosiin!

*Timo Ahonen
puheenjohtaja*

Timo kuka? No Ahosen Timohan se siinä.

Sisällys

Pääkirjoitus	2
OTiT - 10 ensimmäistä vuotta pähkinäkuoressa	4
Vuosi 1999 - Mikko Varpiola	14
Vuosi 2000 - Markku Hentilä	17
Rio2000-ryhmän excursio Brasiliaan - caipirinhoja, hellettä ja etelä-amerikkalaisen toimintakulttuurin eksotiikkaa	20
Vuosi 2001 - Hanna Rissanen	26
Vuosi 2002 - Pekka Aho	29
Sheep2003 eli Oulun Tietoteekkareiden excursio Uuteen-Seelantiin 15.1. - 9.2.2003	32
Vuosi 2003	36
Tietotaidetta vuosien varrelta	39

OTiT - 10 ensimmäistä vuotta pähkinänkuoressa

Tämä on Taneli Raution tekemä lyhennelmä 10-vuotisjuhlajulkaisusta, jonka toimittivat Mikko Rapeli ja Juha Lehtomäki vuonna 1998.

Oli synkkä ja myskyinen iltapäivä, kahdeskymmeneskuudes syyskuuta Herran vuonna tuhat-yhdeksänsataakahdeksankymmentäkahdeksan. Joukko sähkötekniikanosaston opiskelijoita marssi määrätietoisesti Oulun yliopiston käytäviä kohti luentosalia SÄ118. Nämä eivät olleet aivan mitä tahansa sähköteekkareita, sillä heillä jokaisella oli yksi yhteinen, niin heidän elämäänsä kuin opintojaankin ohjaileva piirre: tietotekniikka. Värikkäässä joukossa oli sekä tietotekniikan koulutusohjelman että sähkötekniikan koulutusohjelman tietotekniikan suuntautumisvaihtoehdon opiskelijoita. Heidän tarkoituksenaan oli toteuttaa edellisenä kesänä Otaniemessä järjestetyssä Nordic University Computer Clubs tapaamisessa syntynyt ajatus oman killan perustamisesta tietotekniikan opiskelijoille.

Varsinainen tietotekniikan suuntautumisvaihtoehto sähkötekniikan koulutusohjelmassa alkoi vuonna 1985, ja tietotekniikan koulutusohjelma sai virallisen siunauksen opetusministeriöltä kahden vuoden kuluttua. Uuden koulutusohjelman sisältö määriteltiin sähkö-, kone- ja prosessitekniikan osastojen sekä tietojenkäsittelyopin laitoksen toimesta kevään 1988 aikana, ja opetusta tietotekniikan koulutusohjelmassa päätettiin antaa 1.8.1988 alkaen.

Vaikka koulutusohjelman sisältö oli jo määritelty, sähkötekniikan osaston osastoneuvostossa huomattiin kuitenkin tarve erityiselle tietotekniikan koulutusohjelman kehittämistoimikunnalle, johon valittiin myös opiskelijajäseniä. Killan perustavasta kokouksesta 26.9.1988 tiedotettiin asiaan kuuluvilla tahoilla sähköosaston fyysisillä ja Oulubox BBS:n sähköisillä ilmoitustauluilla, jotta mahdollisimman moni uudesta killasta kiinnostunut tietäisi saapua paikalle. Yhdistyksen perustavat paperit oli jo täytelty ja allekirjoitettu hyvissä ajoin Risto Rönkän opiskelija-asunnossa, joten itse tilaisuudessa hyväksyttiin Oulun Tietoteekkarit ry:n säännöt sekä tietysti valittiin killalle ensimmäinen hallitus.

Perustamisesta lähtien tietokillan tärkeimmäksi tehtäväksi tuli toimia rajapintana alati kasvavan opiskelijamassan ja sähkötekniikan osaston välillä muun muassa valitsemalla opiskelijaedustajansa osastoneuvostoon. Opiskelijoiden etuja ajavana järjestönä killa on

myös ottanut kantaa kulloinkin ajankohtaisiin opiskelijoita kuohuttaviin asioihin, kuten tietotekniikan koulutusohjelman ja tietojenkäsittelyopin yhdistämiseen sekä opiskelijamäärien kasvattamiseen. Heti alusta alkaen pidettiin erittäin tärkeänä hyvien ja toimivien suhteiden ylläpitämistä osastoon ja sen henkilökuntaan, jopa henkilökohtaisella tasolla. Näin vuorovaikutus opiskelijoiden ja osaston välillä oli tehokasta, ja yhteistyöllä parannettiin opetuksen laatua.

*Lars Remeksen suunnittelema 10-vuotisjuhla-
vuoden epävirallinen kangasmerkki.*

Sähkötekniikan osaston laboratorioista lähimpänä kiltaa ja kiltalaisia alkuaikoina oli tietokonelaboratorio, jonka kanssa käytiin vuosina 1988 ja 1989 aktiivista ja jopa kiivasta sananvaihtoa opiskelijoiden käyttöön annetuista tietokoneresursseista. Myös kiltalehden sivuilla käytyjen keskustelujen tuloksena tietokonelaboratorio myönsi syksyllä 1989 killan pyynnöstä opiskelijoille käyttäjätunnuksia osaston unix-koneisiin. Killan olemassaolon ensimmäiset kuukaudet kuuluivat toimintaolosuhteiden luomiseen. Ensimmäinen hallitus (joka toimikausi muuten kesti syksystä 1988 vuoden 1989 loppuun) sai hankittua killalle muun muassa kokoontumis- ja päivystystilan huoneeseen SÄ125, oman ilmoitustaulun ja postilaatikon sähköosaston ilmoitustaulujen viereen sekä sähköpostiosoitteen osaston SUN 3 -minutietokoneeseen.

Killan perustavassa kokouksessa päätettiin myös kopiokoneen hankkimisesta killan rahasammoksi. Talouspuoli saatiinkin nopeasti rullaamaan, kun Xeroxilta liisatulla kopiokoneella otettiin ensimmäisten kuukausien aikana peräti satatuhatta kopiota. Kone oli koko

yliopistossa parhaimmalla mahdollisella paikalla keskusaulassa ja kopioiden hintakin oli sieltä halvimmasta päästä. Kopiokoneet ovat olleet läpi historian killan suurimpia tulonlähteitä, ja varsinkin lamavuosina kopieerien tuotto oli enemmän kuin tärkeää killan taloudelle. Oman kiitoksensa tästä ansaitsevat myös ahkerat kopiokonevastaavina toimineet kiltalaiset.

Kuva vuoden 1994 ulkomaanexcursiolta.

Teekkarikillaksi

Oulun Tietoteekkarit ry sai yhdistysrekisteristä virallisen hyväksynnän neljässä viikossa, kun hakemus oli jätetty kiireellisenä. Virallista nimeä oli tietysti arkikielessä hankala käyttää, joten oli keksittävä tietoteekkareille istuva lyhenne. Aluksi nimen viralliseksi lyhenteeksi suunniteltiin OTTi:a, mutta pian paremmaksi vaihtoehdoksi huomattiin OTiT, joka päätettiin ensimmäisen hallituksen kokouksessa ottaa heti käyttöön.

Kuten muillakin teekkarikilloilla piti OTiT:lläkin olla oma logo, josta järjestettiin arkkitehdeille suunnattu suunnittelukilpailu palkintona sata markkaa tai kori keskiolutta. Kilpailun voitti eräs tuntemattomaksi jäänyt arkkitehtiopiskelija työllään "T for two", jossa on kaksi t-kirjainta päällekkäin. Yksityiskohtana tästä arkkitehtiopiskelijasta mainittakoon se, ettei olutkori kelvannut palkinnoksi. T for two on tietysti aikojen myötä hieman elänyt, esimerkiksi kahta t-kirjainta erottava viiva on välillä tipahtanut Oulun Tietoteekkareiden kyydistä. Killan logosta tehtiin heti ensimmäiseksi wapuksi myös kokardit, jotka kiinnitettiin oululaiseen tapaan teekkarilakin etuosaan.

Killalle perustettiin vuonna 1988 oma sensuroimaton kiltalehti, joka toimi tietokillan hallituksen ja yksittäisten rivikiltalaisten äänitorvena. Kiltalehden nimestä käytiin kova kamppailu killan hallituksen kokouksessa 16.5.1989, kun kaksi nimetöntä lehteä oli jo ehditty julkaista. Vastakkain olleet ehdotukset Semafori ja Terminaali saivat kumpikin äänestysessä kolme ääntä, jolloin puheenjohtaja Pekka Koposen ääni ratkaisi voittajaksi Terminaalin. Ensimmäinen Terminaali-nimeä kantanut lehti ilmestyiikin heti 19. toukokuuta päätoimittaja Tero Ojanperän julkaisemana.

Terminaali on aina ollut kulloisenkin päätoimittajansa näköinen, vaikka perus-ulkoasu on tänäkin päivänä aika samanlainen kuin alkuaikojen lehdissä. Ulkonäkö on myös riippunut siitä, onko lehti painettu killan laadukkaalla kopiokoneella vai yliopiston painossa. Sisällössä kantaviksi voimiksi vakiintuivat alkuaikojen jälkeen huumori ja pienet rivoudet, jotka ovat taanneet lehden suosion niin kiltalaisten kuin muidenkin keskuudessa.

Killan maskotiksi valittiin Kari Pullin ehdotus Pacman, jota voitiin muokata tilanteen mukaan: paggi istuu, paggi seisoo, paggi juo, paggi sammuu... Näin ainakin kiltalehti maskottia kuvaili. Lamavuosina hieman unholassa ollut Pacman on viimeisten vuosien aikana nostettu takaisin sille kuuluvalla paikalla sekä kiltalehden Terminaalin sivuille että

Heikki Tienarin ja Timo Ohtosen tekemäksi peliksi OTiT:n www-sivuille.

Teekkarihaalareiden väriksi valittiin musta sillä perusteella, että Otaniemen ja Tampereen tietokillat olivat päätyneet samaan värivalintaan. Lisäksi tietokillan ensimmäinen hallitus perusteli valintaa sillä, että mustalta pohjalta pienet hauskanpitoreissuilla kertyneet likatahrat eivät niin selvästi erotu.

Muut teekkarikillat suhtautuivat tietoteekkareihin alusta alkaen myönteisesti ja Sähköinsinöörikillasta kasvoi lopulta OTiT:lle isovelji, vaikka alussa tietoteekkareita syytettiin SIK:n hajoittamisesta - olihan kaksi kiltää samalla osastolla ennenkuulumatonta. Myös oululaisten teekkareiden edustajisto, Oulun Teekkariyhdistys, suhtautui myönteisesti OTiT:n syntymiseen, ja pian tietoteekkareilla oli oma edustajansa OTY:n hallituksessa. Tietoteekkareiden aktiivisuus erilaisissa yhteisöissä on ollut alusta alkaen killan kokoon ja ikään nähden todella kiitettävää. Mustahaalarisia teekkareita on jatkuvasti näkynyt niin Ylioppilaskunnan edustajiston kuin OTY:n ja Teekkarilupin hallituksissa, eikä omia alayhdistyksiäkään ole unohdettu.

Kiltahuoneen historiaa

Kokoontumis- ja päivystystila eli tuttavallisemmin kiltahuone SÄ125:ssä oli niin pieni, että sinne mahtui vain yksi pöytä ja yksi kaappi. Parempia tiloja jouduttiinkin pian kyselemään yliopiston vahtimestareilta. Sähkökillalla meni tilojen suhteen vieläkin huonommin, sillä se ei mahtunut edes pitämään hallituksen kokouksia kiltahuoneessaan. Kun joukko aktiivisia tietoteekkareita oli hiihtämässä Sähköinsinöörikillan perinteisillä Newerski-puuydinsuksilla

Jari Korhosen Paggi-sarjakuvia julkaistiin Terminaalissa vuosituhannen vaihteessa - ja nyt uudelleen!

Oulun Teekkariyhdistyksen 30-vuotisjuhlassa, kunniateekkarinakin tunnettu yliopiston yli-vahtimestari Erkki Liljeblad ilmoitti, että sähköosaston kellarissa oleva pommisuoja joutaa tietoteekkareille kiltahuoneeksi.

Toukokuussa 1989 alunperin biologian laitoksen varastona toiminut Pommari siivottiin jäniksenluista ja pöllön oksennuspalloista ja otettiin käyttöön kiltahuoneena. Pommarin kätköistä löydettiin ilmastointilaitteiden läheltä keskiolutpullo vuodelta 1973. Sen tietoteekkarit kuitenkin päättivät jättää paikoilleen, ja samalla paikalla se on edelleenkin avattuna mutta täynnä. Pommari käsitti kaksi huonetta, päätehuoneen ja kiltahuoneen, joista jälkimmäisessä killan hallitus aloitti välittömästi säännölliset kokoukset.

Jokaviikkoiseen päätöksentekotilaisuuteen kokoontuivat hallituksen lisäksi kaikki killan asioista kiinnostuneet tietoteekkarit ja tietenkin myös fuksit, joille kokoukset olivatkin oivallisia tilaisuuksia tutustua killan toimintaan ja hankkia fuksipisteitä. Muina aikoina sohvilla ja kahvinkeitimellä varustettu kiltahuone toimi tervetulleena levähdyspaikkana jatkuvien luentojen ja laskuharjoitusten uuvuttamille opiskelijoille, ja tarjosivatpa sohvat jonkinlaisen yösijan väsyneelle opiskelijalle pitkäksi venyneen juhlimisen jälkeen. Täsmälleen samois-
sa tehtävissä kiltahuone toimii edelleen - killan arkisen elämän keskipisteenä.

Maatuska ja sen jälkeläiset

Pommarin suuremmasta huoneesta muodostui heti miten tietoteekkareiden päätehuone, kun yliopiston ATK-keskus lahjoitti killalle viisi tekstipäätettä. Myöhemmin VT52- ja VT100-päätteitä saatiin lisää myös sähköosastolta sekä lahjoituksina esimerkiksi VTT:ltä.

Päätteiden lisäksi Pommarin yhteyteen raahattiin kokonsa puolesta massiivinen neuvostovalmisteinen PDP-11 klooni, joka saatiin lahjoituksena, kun ATK-keskus oli viemässä sitä kaatopaikalle. Tämä Maatuskaksi ristitty tietokone kärsi ilmeisesti siirtämisen aikana sen verran pahoja vaurioita, että paikalle piti kutsua huoltomies Helsingistä saakka. Korjaajan työkalupakista löytyi jännitemittareiden ja pienten ruuvimeisseleiden sijasta muun muassa vasara ja jakoavaimia, mikä kertonee jotain tästä alkuvuosien numeronmurskaimesta.

Alkuvuosina ATK-keskus vaikutti positiivisesti kiltalaisten toimintaan lahjoitusten lisäksi huolehtimalla toimivista verkkoyhteyksistä. Luonnollisesti myös yrityksiltä saatiin

sponsorointia, ja esimerkiksi Nokia Data lahjoitti kiltalaisten käyttöön Sun 2 -minikoneen. Siitä tulikin kiltalaisten oma serveri, jonka nimeksi päätettiin antaa nytemmin jonkinlaiseksi legendaksi muodostunut Otitsun. Alkuperäinen kone oikkuili jo ensimmäisenä vuotena, ja siitä osoituksena hallituksen kokouksen pöytäkirjasta oleva merkintä "toivottavasti hyvä haltija korjaisi koneen". Hyvä haltija kävikin vierailulla, sillä kajaanilaiselta firmalta saatiin lahjoituksena rahat uusiin osiin ja vielä toiselta taholta ilmainen työpanos koneen kuntoon saattamiseksi.

Otitsun tuli tarpeeseen, koska sähköosaston unix-koneisiin ei riviopiskelijoilla ollut asiaa. Tunnuksen saamisen vaikeudesta osaston Stekt-koneeseen kertonee jotain hallituksen lupaamat kolme fuksipistettä jokaiselle fuksille, joka siihen kykenee. Moni ei tunnunusta saanut, mutta Otitsunia kiltalaiset käyttivät ahkerasti.

Hitaaksi käyneen alkuperäisen Otitsunin tilalle saatiin jo vuonna 1991 tähtitieteen laitokselta uusi Sun Sparc 1+ työasema, ja vanha Sun 2 työnnettiin Kotimaanpitkällä Helsingissä sijaitsevaan Sun Microsystemsin päämajaan. Aikalaiset operaattorit asensivat kahden viikon ajan Solaris-käyttöjärjestelmää kuudentoista megatavun muistilla varustettuun Sparc 1+ tehomylyyn. Kone palveli kiltalaisia uskollisesti seuraavat viisi vuotta, jonka aikana konehuonetta viritettiin aina silloin tällöin. Otitsunin yhteyteen päätehuoneeseen hommattiin muun muassa osaston ensimmäiset X-päätteet, jotka tosin aiheuttivat niin pahoja lämpö- ja ääniongelmia, että ne piti siirtää muualle. Otitsunin ylläpito hoidettiin rennosti mutta tehokkaasti, ja käyttöjärjestelmä olikin aikoinaan huomattavasti paremmassa kunnossa kuin osaston Stekt-palvelimissa.

Vuosien myötä Otitsun kävi taas hitaaksi, ja kun kaikki opiskelijat saivat tunnuksen sähköosaston uusittuihin Stekt-koneisiin, käyttöaste vähitellen pieneni. Otitsunin itsenäiset päivät alkoivat olla ohitse, kun se siirtyi tavallaan osaston omistukseen uuden Sparc 10 -koneen myötä. Kovalevyt ja ohjelmistot yhdistettiin Stekteihin, ja operaattoreiden työmäärä pieneni huomattavasti.

Päätehuone on ollut läpi historiansa täynnä päätteitä ja tietokoneita, joita käyttivät kiltalaisten lisäksi myös muut yliopiston opiskelijat sähköpostien ja uutisten lukemiseen ympäri vuorokauden. Ylläpitäjät eli operaattorit ovat pitäneet vuodesta toiseen järjestelmiä kunnossa, opastaneet uusia opiskelijoita ja hoitaneet killan tietoteknisiä ongelmia

väsymättömästi tarvittaessa vaikka läpi vuorokauden.

Viimeisimpinä vuosina opiskelijamäärät koulutusohjelmassa ovat kasvaneet melkoisesti, joten osa pääteluokan tiloista on tarvittu tavalliseksi kiltahuoneeksi. Aika näyttää, löytyykö Pommarista vielä tulevaisuudessa yöllisiä nörttejä nuokkumassa päätteiden äärellä seuranaan Coca-Cola -pullot ja tasaisesti humisevat tietokoneet.

Matriisi

On olemassa eräs asia, johon tietoteekkareiden saunaillat kiteytyvät enemmän kuin mihinkään muuhun: Matriisi. Tämä legendaarinen kymmenen kertaa kymmenen olutpulloa vetävä puulaatikko on nähnyt kahdeksanvuotisen historiansa aikana enemmän kiltasaunoja kuin yksikään tietoteekkari.

Ensimmäisen Matriisin tekivät Raahen Tietoteekkarit (OTiT:n raahelainen kummikilta) vuonna 1990 saunailtoja viihdyttämään. Tämän tilavuus oli yhdeksän kertaa kymmenen, mutta oululaiset päättivät luonnollisesti tehdä suuremman. Matriisi rakennettiin laudoista, jotka ruuvattiin lujasti kiinni kunnollisilla ruuveilla. Tätä varten hommattiin porakone, eikä Matriisi olisikaan enää hengissä ilman näin tukevaa rakennetta. Ainoa ongelma Matriisissa oli sen vesiliukoinen musta petsipinta, mutta tästä värjäysongelmasta päästiin eroon lakkaamalla koko puulaatikko.

Matriisia on raahattu ympäri Suomea, siinä on ollut olutmerkkejä laidasta laitaan ja nykyinen maalipintakin lienee jo kolmas. Jos kaupallinen olut on ollut liian arvokasta suhteutettuna killan taloudelliseen tilanteeseen, Matriisia on täytetty killan virallisella kotitekoisella kiltaluella. Joko lagerilla tai tummalla oluella täytetty matriisi oli suhteellisen tuhtia tavaraa; vahvuus vaihteli kuuden ja kahdeksan prosentin välillä. Tilausaika oli vähintään kuukausi, joten joskus valmistusaikaa jouduttiin hieman lyhentämään maun kustannuksella. Kotioluen hiivaisuus aiheuttikin aina silloin tällöin varomattomille nauttijoinneille konkreettista palautetta aineksien tullessa menoreittiä takaisin mahalaukusta. Muuten kiltaluutta kyllä kelpasi juoda, ja suurin kertaheitolla valmistettu erä oli huimat kolmesataa pulloa.

Fuksicursio 2001 suuntautui Lapin Kullan Tornion panimon ja Haaparannan kautta Rovaniemelle.

Cursiolle

Teekkarikilloille ominainen toiminta alkoi välittömästi pari päivää perustavan kokouksen jälkeen, kun osa uuden tietokillan edustajista suunnisti Oulun Sähköinsinöörikillan mukana fuksiekskursiolle Kajaaniin. Fuksi-ekskursiosta muodostui heti ensimmäisestä retkestä alkaen myös Oulun Tietoteekkareiden jokavuotinen perinne, eikä edes lama-ajan krooninen rahapula ole estänyt näiden ikimuistoisten retkien toteutumista.

Ekskursiot ovat opiskelijoiden järjestämiä matkoja, joiden aikana tutustutaan määrään yrityselämään sekä alueen muihin mielenkiintoisiin kohteisiin. Fuksi-ekskursio on tarkoitettu ensimmäisen vuosikurssin opiskelijoille, jotka virallisen ohjelman lomassa tutustuvat toisiinsa ja saavat oppia, kuinka teekkari käyttäytyy maailmalla. Tosin teekkareiden suomalaisesta geeniperimästä johtuen ekskursioista on muodostunut kosteahkoja riemu-lomia ankan opiskelun uuvuttamille opiskelijoille, ja monenmoisia kommelluksia onkin sattunut!

Tietoteekkareiden jokasyksyiset fuksi-ekskursiot ovat pääsääntöisesti suuntautuneet parin tunnin linja-autotien päähän Oulusta, ja muutamilla paikkakunnilla on vierailtu useampaankin kertaan. Perinteisesti matka on alkanut linja-autolla kukonlaulun aikaan Linnanmaalta, jonne innokkaimmat, lähinnä vanhemmat teekkarit, ovat tulleet suoraan edellisen illan jatkoilta. Linja-autossa istuminen on tunnetusti tylsää, joten oheisohjelmaan on aina kuulunut useita tankkaus- ja tyhjennyspysähdyksiä. Tankkauksen ja tyhjennyksen välissä matkalle lähteneet ovat aina esitelleet itsensä muille, ja samalla vanhemmat tieto-

teekkarit ovat saaneet esittää perinteiset sisko- ja veli-kysymyksensä fukseille. Myös killan virallinen laulunjohtaja eli nykyiseltä nimeltään pelimanne on ylläpitänyt bussimatkan tunnelmaa opettamalla fukseille perinteisiä teekkarilauluja.

Matkan jälkeen fuksit ovat varmasti oppineet, mitä ne bitit siellä localbussissa tekevät. Määränpäässä ovat ekskursion sponsori tai sponsorit esitelleet yrityksensä toimintaa ja tarjonneet matkalaisille purtavaa ja hiukan kostuketta palan painikkeeksi. Iltapäivän puolella virallisen vierailuohjelman jälkeen fuksit pienryhmittäin ja mukana olevat teekkarit ovat yleensä kisailleet pienimuotoisen olutviestin, jonka jälkeen vapaamuotoinen illanvietto kussakin vierailukohteessa on alkanut. Yleensä illanvietosta on seurannut melkoinen kaaos kyseisellä paikkakunnalla ja samalla on kertynyt tuhansia hauskoja tarinoita saunailtoihin kerrottavaksi.

Paluumatka Ouluun on yleensä alkanut reilusti aamuyön puolella. Kun lopulta myöhäisimmätkin saapuvat lähtöpaikalle ja päästään matkaan, on tunnelma fuksien keskuudessa yleensä jo hieman väsynyt, mutta teekkarit pitkällä kokemuksellaan yleensä jaksavat laulaa ja römytä aina Linnanmaalle saakka. Kysyttäessä fuksi-ekskursiosta keneltä tahansa tietoteekkarilta vastaukseksi saa ainakin mairean hymyn ja tusinan verran hupaisia tarinoita.

Fuksikursiolla tietokiltalaista puraisee tietenkin matkakuume, joten pidemmille reissuille on päästävä. Kotimaahan suuntautuneista ekskursioista mainitsemisen arvoinen on joka vuotinen Kotimaanpitkä, yhdessä Sähköinsinöörikillan kanssa järjestetty tutustumismatka maamme yrityksiin ja muihin teekkarikiltoihin. Tietokiltalaiset ovat olleet yleensä aina sankoin joukoin edustettuina mukana tällä noin viikon mittaisella linja-autoreissulla. Kotimaanpitkältä tunnetuin juttu on tietenkin laatta-paita, jonka jokainen ylenantanut saa vuorollaan kannettavakseen, todellinen etappivoiton merkki siis. Kotimaanpitkässä oli aluksi se huono puoli, etteivät mukaan mahtuneet läheskään kaikki halukkaat teekkarit saati sitten fuksit. Tähän ratkaisuksi keksittiin järjestää Kotikaupunginpitkä.

Kun muut lähtivät kiertämään Suomea, tietokillan fuksit tutustuivatkin Oulun yrityksiin ja ravintolaelämään. Vastaavanlaisia oululaiseen ravintolakulttuuriin kohdistuneita tutustumisreissuja ovat City-tourit, joita on parhaimpana vuonna järjestetty kolmekin kertaa.

VTT Elektronikka
onnittelee
viisitoistavuotiasta
Oulun
Tietoteekkarikiltaa
ja toivottaa sen
jäsenille menestystä
tulevaisuuden
haasteiden parissa

Osaaminen ratkaisee.

Vuosi 1999 - Mikko Varpiola

Ei käynyt kuten rollareille; kuulemma parikin varjokirjoittajaa laitettiin tekemään kirjaa rollingstonesien keikkavuosista mutta pahaksi onneksi tapahtumat tallentaneet muistisolut olivat eriasteisten kemiallisten prosession tuloksena kadonneet.

Killan tiedotusministerin pyydettyä tarinaa vuoden 1999 tapahtumista ensimmäisenä tuli mieleen että vuoden 1999 tapahtumat on selitetty killan vuosikertomuksessa joka kaik

kien hyvien vuosikertomusten tavoin yksityiskohtaisesti kiteyttää vuoden tapahtumat. Jotta en kuitenkaan sortuisi jo kertaalleen kerrottujen asioiden läpikäyntiin, kaivelin maisinystyröitä hie-
man pintaa syvemmältä. Vuosikertomuksiinhan ei tyypillisesti päädy asioita joita ei tehty ja ajattelinkin tässä valoittaa kolmea tempauksentapaista jotka eivät kos-
kaan laajempaan tietoisuuteen vuo-
den 1999 jälkeen päässeet. Hyvä niin.

Alkuvuodesta 1999 allekirjoittanut oli kuullut että EU maksoi noihin aikoihin pikku puoluaaktiiveille ja paikallisjärjetöjentapaisille tutustumismatkoja Brysseliin katso-
maan kuinka homma toimii. Luonnol-
lisesti totesimme että emme ole
pekkaa pahempia ja että tulevien dip-
lomi-insinöörien on hyväkin opetella
suunnistamaan EU:n tuki- ja

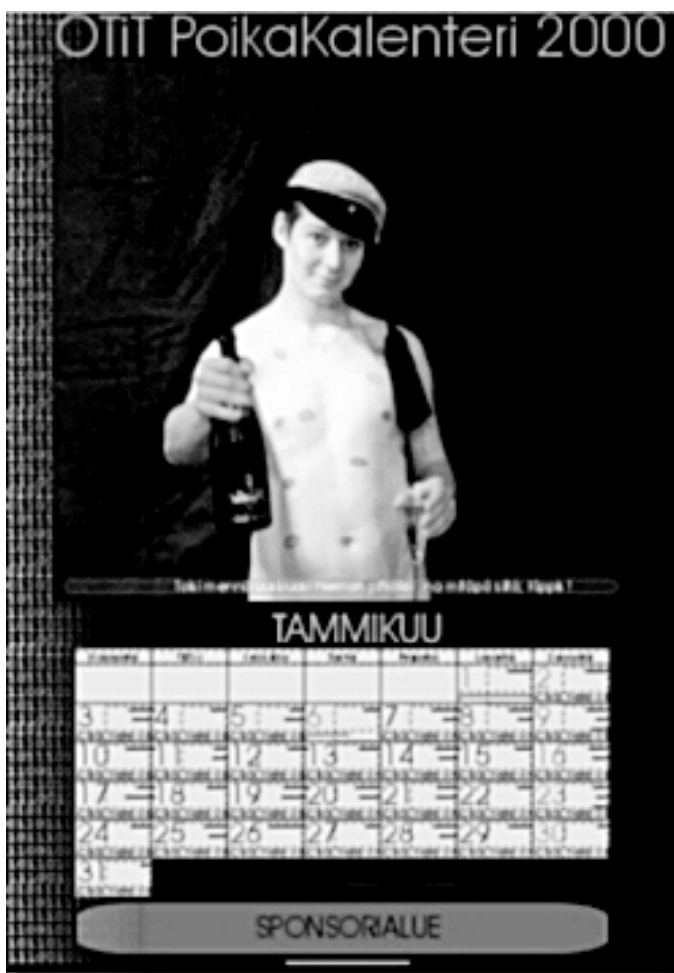

Kannanotto parkkipaikkojen lisäämiseksi yliopistolle.

anonusviidakossa. Muutenkin näimme verorahoista maksetun excursion Euroopan yti-
meen mukavana vaihteluna, jos ei kotimaan, niin ainakin kotikaupungin pitkälle. Niinpä

liikenneministerin kanssa pyöräytimme käyntiin mustista mustimman operaation jolla kiltta piti viedä suoraan Euroopan ytimeen. Kuten arvata saattaa ei todellisuus ollut aivan näin ruusuinen. EU oli jo hyvän aikaa sitten lopettanut ihmisten kuljettamisen periferiasta Brysseliin ja todennut että on mukavampi kääntää homma toisinpäin ja keksiä mahdollisimman mahdoton direktiivi ja lähettää se Suomeen ja katsoa kuinka kauan sen toteuttamiseen menee.

OTiT:n poikakalenteri millenniumin kunniaksi vuodelle 2000 oli kunnianhimoisin hanke, jossa killan mieskauneus pyrittiin ikuistamaan yksiin kansiin yliopiston nais-, ja miksei miesväenkin, ratoksi ja riemuksi. Saatujen vahvojen osallistumis- ja ostosignaalien innoittamana kalenteria ehdittiinkin kuvata ja masteroida noin kahdeksan kuukauden edestä ennen kuin projekti kesälomien, työ- ja lopulta syksyn opiskelukiireiden vuoksi lopahti ja unohtui historian hämäämään. Mieleeni kuitenkin ovat häviämättömästi painuneet huono-onnisten ohikulkijoiden ilmeet nallikarissa vähäpukeisen golffarin hutkiessa palloa viheriöllä nousukauden jo käännettyä rappiolliseen vaiheeseensa. Puhumattaakaan maajussista joka Oulunsalossa löysi Teekkarilakkiin pukeutuneen Teekkarin keskeltä viljapeltoa. Hiukan kuitenkin surettua mm. tämän entisen suuren Suomalaisen telejätin PR-osaston tyttöjen puolesta jotka jäivät ilman kalenterejaan ja jotka niin avosylin olivat sitä sponsoroimaan lupautuneet. Tästä se 45 asteen nousu kääntyi alamäeksi.

Tammikuun kalenteripoikana itse puheenjohtaja.

"Liitin", eli paggi-sarjakuvaa Jari Korhosen kynästä.

Pane kossu menemään oli kiva pikku askarteluhanke jota pyörittelimme vuoden aikana. Ajatuksena oli rakentaa Pane miljoona menemään pelin pohjalta Teekkarihenkinen lautapeli suoraksi kilpailijaksi muille Wappuna myytävälle julkaisuille. Niille jotka eivät tunne alkuperäistä peliä, oli siinä ajatuksena että miljardööri M.Oguli oli testamentannut omaisuutensa sille sukulaiselle joka nopeiten törsää miljoonan. Se mikä versiossamme oli ajatuksena ei liene epäselvää. Liekö johtuen liiasta pelitestauksesta, tai siitä että lautapelin painattaminen ja paketoiminen paljastui törkeän kalliiksi, jäi peli pelkäksi kosteaksi ajatukseksi.

Tuli vain lopuksi mieleen; että käviköhän siinä sittenkin kuin noille rollareille. Kertokaa jos kävi!

Mikko Varpiola, puheenjohtaja vv. 1999

1999 hallitus

Puheenjohtaja
Varapuheenjohtaja
Rahastonhoitaja
Sihteeri
Propagandaministeri

Mikko Varpiola
Maaret Käkälä
Ville Lehtiniemi
Hanna-Maija Oukka
Otto Ryynänen

Työvoimaministeri
Teollisuusministeri
Ulkoministeri
Opetusministeri
Liikenneministeri

Mikko Rapeli
Risto Huotari
Susanna Kivelä
Jari Korhonen
Markku Hentilä

Vuosi 2000 - Markku Hentilä

Oulun Tietoteekkarit ry.:n toiminta vuonna 2000 noudatti melko pitkälle edellisiltä vuosilta periytynyttä kaavaa. Vaikka toiminta rakentuikin monien vanhojen ja vähän uudempienkin perinteiden varaan, onnistuttiin toimintavuoden aikana luomaan myös uusia perinteitä, jotka ovat ilahduttavasti jääneet elämään myös seuraavina vuosina.

Merkittävin muutos killan toiminnassa lienee ollut kopiokonetoinnasta luopuminen kokonaan. Vuonna 2000 saatiin nimittäin vihdoinkin vietyä loppuun pitkään valmisteltu kopiokonetoinnin yhtiöittäminen yhteistyössä Sähköinsinööri ry.:n kanssa. Oulun Tietois-ku Oy oli syntynyt. Samalla poistettiin kopiokonetoinnasta killalle aiheutuneet taloudelliset riskit. Myöhemmin kävikin ilmi, että kopiokonetointi menetti täysin asemansa varainhankinnan rahasampona.

Toisaalta päivänvalon näki edellisenä vuonna uuteen muotoonsa sorvattu uusi kannatusjäsenjärjestelmä, jonka taloudellisen tuen turvin killa pystyi hyvin pitkälle rahoittamaan toimintaansa. Edellytykset kannatusjäsen toiminnalle loi tuolloinen IT-kupla, joka ilmeni runsaan taloudellisen tuen lisäksi mm. esittely- ja rekrytointitilaisuuksien moninaisuudessa. Tätä kautta kohentunut killan taloudellinen tilanne näkyikin selvästi järjestetyn toiminnan monipuolisuudessa.

Tietenkin killa oli mukana jo perinteisiksi muodostuneissa tapahtumissa, kuten lumenveistokisoissa, laskiaismäessä sekä paikallisissa jäynäkisoissa, joista jälkimmäises-

Vuonna 2000 kiltahuoneelle saatiin mm. baaritiski, biljardipöytä ja etuhuoneen seinien binääribordi.

Worms-kone ja kolamaatti ovat vielä juhlavuonnakin kovassa käytössä.

sä killan joukkue saavuttikin ansaitun voiton. Killan omista perinteiksi muodostuneista tapahtumista järjestettiin Korkkikisa, Sählyturnaus, Worms Cup, Tikkakisa, niin Kaudenpäättäjäiset kuin Kaudenkorkkiskin, City Tour sekä parikin Verenuovutustempausta, joiden osanotto jäi edellisvuosien tapaan sängen vaatimattomaksi.

Excursioita järjestettiin kolme. Yhteistyössä Sähköinsinöörkillan kanssa järjestettiin perinteinen Kotimaanpitkä ja Wapun alla vierailu Vaasan ABB:n tehtaille. Syksyn Fuksikursiolla

puolestaan käytiin Kemi-Tornio akselilla. Myös perinteinen Fuksi-info juuri ennen Wappua järjestettiin entisellä Oulujoki Oy:n (nyk. Fortum) voimalaitoksella Muhoksen Leppiniemellä. Myös kiltamme julkaisu, Terminaali, ilmestyi edellisvuosista tutulla tavalla ja korkealaatuisella sisällöllä. Lisäksi killalle hankittiin vihdoinkin ja viimein uusi kyykkäsetti vuonna 1996 hukatun kyykkäsetin tilalle.

Markku ja moottorisaha uudistetun kiltahuoneen avajaisissa.

Pari OTIT:n diplomijäsentä viihteellä wappuna 2000.

Jokakesäiseksi perinteeksi muodostuneen kiltahuoneremontin myötä ennen kovin vaatimaton ja sekava kiltahuoneemme muuttui sanoinkuvaamattomalla tavalla viihtyisemmäksi. Kiltahuonekompleksin etummaisen huoneen, joka vielä tuolloin tunnettiin nimellä päätehuone, päätteitä hävitettiin urakalla, ja vapautuneeseen tilaan hankittiin uu-

det sohvakalusteet. Myös vanhan päätehuoneen seinän binääriboordi on kesän 2000 remontin peruja.

Vanhaan päätehuoneeseen hankittiin myös flipperi sekä kuumajuoma-automaatti. Myös kiltahuone sai uuden ilmeen, kun killallemme hankittiin yliopiston ensimmäinen biljardipöytä! Lisäksi Ericsson kustansi vanhan päätehuoneen puolelle komean baaritiskin ja kilta hankki jäsentensä käyttöön viihdekeskuksen. Kun remontti oli valmis, uusi yhdistetty kiltahuone vihittiin käyttöön juhlallisesti ja komeutta esiteltiin kolmipäiväisillä kiltahuonepäivillä.

Kiltaa pyrittiin tuomaan myös lähemmäksi jäsenistöään yhdistävänä tekijänä järjestämällä kaikille avoimia vakiosaunailtoja joka toinen perjantai. Joidenkin saunailtojen huomattavasti positiiviseen suuntaan poikenneesta suosiosta huolimatta oli sangen tuskaista saada kävijöitä saunailtoihin pienen killan aktiivien ydinjoukon ulkopuolelta.

Kilta oli myös aktiivisesti mukana Sähköosastolla (nyk. Sähkö- ja Tietotekniikan Osasto) vuonna 2000 järjestetyssä abiturienttien rekrytointitoiminnassa. Tuolloin osasto mm. antoi killalle lainaan abien vetonaulaksi ohjelmoitavia Lego-robotteja.

Kilta järjesti myös Fuksiseminaarin ennen Wappua vuonna 1999 aloittaneille opiskelijoille. Seminaarin tarkoituksena oli peilata ja ennenkaikkea kerätä parantamishdotuksia killan ja yliopiston toimintamalleista, joista molempia tuli killan mielestä arvioida uudelleen sisäänottomäärien räjähdysmäisen kasvun myötä. Fuksiseminaari keräsi hyvin osanottajia ja parantamishdotuksia saatiin kerättyä sangen mukavasti.

Vuosi 2000 oli killan aktiivisille toimijoille hyvin työntäyteinen. Killan toimintaa saatiin kehitettyä ja uudistettua paljon, mutta paljon jäi myös suunnittelun ja jopa pelkän idean asteelle. Haluaisin kuitenkin vielä kerran kiittää kaikkia vuoden 2000 toimijoita ja odotankin mielenkiinnolla, miten kilta on muuttunut 20-vuotisjuhlansa mennessä.

Markku Hentilä, puheenjohtaja vv. 2000

2000 hallitus

Puheenjohtaja
Rahastonhoitaja (vpj)
Sihteeri
Sosiaali- ja terveysministeri
Ulkoministeri

Markku Hentilä
Jukka Remes
Elina Saari
Hanna-Maija Oukka
Jani Suopanki

Opetusministeri
Työvoimaministeri
Teollisuusministeri
Liikenneministeri
Tiedotusministeri

Juuso Raekallio
Päivi Karjalainen
Hanna Rissanen
Otto Ryyänen
Mikko Häkkinen

Rio2000-ryhmän excursio Brasiliaan - caipirinhoja, hellettä ja etelä-amerikkalaisen toimintakulttuurin eksotiikkaa

Tässä siis matkapäiväkirjamme ensimmäistä kertaa sensuroimattomana... No ei nyt sentään vaan ihan julkaisukelpoinen tiivistelmä matkastamme ;) Monilla meistä oli varmasti mielikuvia maasta, sen yhteiskunnasta ja tietenkin Rion hiekkarannoista, mutta - kuten useasti - totuus oli tarua ihmeellisempi.

Matka alkoi 15.10. lennolla Oulusta Helsinkiin. Jatko-yhteyden odottelu meni varsin leppoisasti virvokkeen jos toisenkin parissa toisin kuin paluumat-kalla. Vielä ei ollut kunnon käsi-tystä matkan pituuden hajottavuudesta. Reitti nimittäin jatkui Tukholman kautta Madridiin, josta oli vielä erillinen yhteys Sao Pauloön, Rioa edeltävään matkakohteeseemme. Madridista eteenpäin matkanteko oli kuitenkin miellyttävämpää, kun lentoyhtiö vaihtui tutusta kotimaisesta Iberiaksi :)

Perillä Sao Paulossa opittiin markkinoinnin alkeita. Värikuoret ratkaisevat myös hoteleja mainostettaessa. Toisaalta hotellin läheltä löytyivät kaikki oleelliset palvelut erittäin halvasta 24h-marketista Brasilian maukkaisiin 'lihapuffetti'-ravintoloihin, churrascarioihin, ja jotain nähtävääkin oli melko lähellä. Pienen matkan päässä oli Sao Paulon rahakkaamman väestönosan ostoskatu, jonka hinnat hirvittävät vielä nykyiselläkin tulotasolla.

Sao Paulo kaupunkina oli jotain täysin vastakohtaista Riolle. Lähikaupunkeineen se on tyypillinen n-kymmentämiljoonainen pilvenpiirtäjien suma. Vierailullamme erääseen sky loungeen taivaanrannassa ei näkynyt loppua rakennuksille missään suunnassa. Kaupunki-alueen reunalla sitä kiertää faveloiden eli slummien kehä. Kuitenkin brassien tulojakaumaan

Excursioryhmän lähettämä postikortti.

törmää keskustammassakin. Em. ostoskatu nimittäin loppui eräässä kohdassa kuin seenään ja jatkui epämääräisemmän näköisenä. Rikkaat muuttavat aika ajoin uusille alueille, jotta saavat olla rauhassa, ja hylätyt kaupunginosat kansoittuvat vähitellen vähemmän varakkaalla väestöllä. Viimeisin villitys rikkailta oli asuntojen rakentaminen kauas keskustasta kukkuloille, jonne on kulkuyhteydet vain helikoptereilla.

Sao Paulossa tutustumiskohteina olivat ABB:n ja Nokian paikalliset toimipisteet. ABB:n toimipiste sijaitsi Sao Paulon naapurikaupungissa Osascossa. Käytännössä ei ole helposti erotettavissa mihin Sao Paulo päättyy ja mistä Osasco alkaa. Isäntämme toimi suomalainen Tenho Eerola. Esiteltävää löytyi paperikoneiden mittaus- ja ajojärjestelmistä ABB:n Industrial IT-kuvioihin. Paperikone-esitysten yhteydessä esittelijöillä saattoi kuitenkin olla vähän turhan kovat odotukset tietoteekkareiden prosessiteknikan tuntemuksen suhteen ;). Lisäksi tutustuttiin ABB:n Brasilian toiminnan historiaan ja heidän paikalliseen robotiikan ja automaation koulutusyksikköönsä. Jos joku oli onnistunut vielä ohittamaan churrascariat, niin lopuksi teimme Tenhon kanssa vierailun heidän 'työpaikkaruokalaansa'.

Pihvipuffeissa pöydällä on toiselta puolelta vihreä ja toiselta punainen pahvilätyskä. Vihreän ollessa ylöspäin ja varsinkin vähän paremmissa paikoissa henkilökunta seuraa tarkasti, ettei lautasesi pääse tyhjenemään - lihasta. (Muut ruoat - mainioita nekin - haettiin seisovasta pöydästä.) Sen, mitä osaa härästä tahtoi maistaa, pystyi kätevästi katsomaan 'poikkileikkauskartasta'. Vastaavasti brasilialaisessa baarikulttuurissa mukavana piirteenä havaittiin joissain paikoissa pöydissä olevat oluthanat. Erittäin kätevää :)

Nokian toimipiste oli Sao Paulon World Trade Center:n lähistöllä, "n. 30 min" päässä hotellista. (Ilmeisesti koko Sao Paulo lähikaupunkineen on niin kryptinen, etteivät taksikuskitkaan osaa läheskään aina ajaa siellä.) Isäntämme Marcoksen vetämä esittely oli luonteeltaan matkapuhelimien Brasilian markkinoita käsittelevä, mutta samassa saatiin myös hyvää yleistietoa Brasiliasta. Maassa on kyllä varmasti yksi maailman monimutkaisimmista yritysverojärjestelmistä. Nokiallakin oli toisessa osavaltiossa konttori, jotta tuotteiden maahan-

tuonnin verotus saataisiin optimoitua. Tehtaat taas sijaitsivat Manauksessa Pohjois-Brasiliassa muun verotuksen vuoksi. Itse asiassa maahan on kehittynyt kokonainen konsultti-ammattikunta, joka keskittyy nimenomaan verotuksen optimointiin yrityksille.

Myös brassien matkapuhelinverkoista opittiin yhtä sun toista. Operaattoreita on kymmenkunta ja kullakin niistä on joko TDMA- tai CDMA-verkko tai molemmat. Lisäksi niiden verkot ovat toiminnassa aika vaihdellen Brasilian eri osavaltioissa. TDMA kuuluu maaseudulla, mutta CDMA vain kaupungeissa. Roaming ei toimi tai toimii aika vaihtelevasti operaattoreiden välillä. Ihmetelemään vain pistää, miten maassa voi pärjätä yhden operaattorin puhelimella useammassa kuin yhdessä osavaltiossa (liittymäthän myytiin tietenkin kytkökauppana puhelinten kanssa, joten SIM-kortin vaihto tms. ei tule kysymykseen). Itse asiassa tämä kaikki kuvastaa varsin hyvin etelä-amerikkalaista toimintakulttuuria, johon tutustuimme muissakin yhteyksissä.

20.10. aloitimme koko päivän kestävän siirtymisen Rioon rannikkoa pitkin minibussilla(, josta hajosi myöhemmin ilmastointi). Oppaaksemme tuli Aloisio Mendes, henkilökohtaisen verkostoitumisen kruunaamaton kuningas. Mikään paikka tai hetki ei ole huono uusien suhteiden luomiselle (siinäpä oppi meille kaikille). Viimeistään Aloision kanssa keskustelemisen myötä tuli selväksi myös latinojen ja pohjoismaalaisten erilaiset käsitykset henkilökohtaisesta tilasta. Kulttuurieroista voi kuulla, mutta se ei ole mitään verrattuna henkilökohtaisiin kokemuksiin ;)

Matkalla pysähdyimme pikkuiseen Paratin kaupunkiin. Parati oli mielenkiintoinen sen puolesta, että talot edustivat suoraan Portugalin siirtomaajan arkkitehtuuria ja siitä on jo kuitenkin pieni tovi. Brasiliassa syntyy paljon

Sitaatteja matkapäiväkirjasta:

"Finskin ruokaan verrattuna alakuppilan opiskelijalinja on porvareille ja Wokkipaja maailman omistajille."

*"Ikävä kyllä pizzeriassa tuli jo ensimmäinen mies tappio kun ***** rupee sulamaan pöytään ilman näkyvää syytä. ... Kylmät suihkut nimittäin kosta tautuvat aika hyvin tässä ilmanalassa..."*

"PR-vastaava kehitti hyvän säännön: 'Jos puskaasta hyppää ninja, se ei kuitenkaan ole niin vaarallinen kuin caipirinha.'"

"Niin käytiin pelissä. Paikalliset vittuilee niin vieraille, paikallisille kuin tuomareille."

"Tuomon paukku: 10 sekuntia konjakkia, loraus apassikaljaa."

sokeriruokoviinaa teollisuusprosessien sivutuotteena, mistä johtuen se eli cachasa on erittäin edullista kaikissa muodoissaan. Paratissa olikin paljon liikkeitä, joissa myytiin paikallisena tuotteena eri tavoin maustettua cachasaa. Joko johtuen laajasta henkilökoh-
taisesta verkostostaan tai pienestä egostaan oppaam

Rio oli huomattavasti Sao Pauloa avarampi ja maastoltaan rikkonaisempi vuorineen. Toisaalta samasta syystä myös favelat olivat näkyvämmiin esillä - ne kun on rakennettu monissa paikoin rinteisiin. Nähtävää kaupungissa riitti. Ensimmäisinä päivinä vierailimme Sokeritoppavuorilla. "Hesus"-patsas kuului tietenkin myös pakollisiin vierailukohteisiin. Osa porukasta teki myös lyhyitä reissuja sisämaahan ja erääseen pohjoisen pienempään kohteeseen.

Matkanjohtaja "Ichtimikmi" nujersi yliopiston tekoälyn jätkänshakissa :D

Rion hiekkarannat ovat ainakin pituudessaan vertaansa vailla. Hotelliamme lähinnä olleet Copacabana ja Ipanema-Leblon ovat molemmat yli 5 km pitkiä. Kävimme myös tutustumassa kauempiin rantoihin, jotka ylettyvätkin sitten pituudessaan lähemmäs 20 kilometriä. Kauemmat eivät olleet aivan yhtä hyvässä kunnossa kuin tyypillisemmät turistikohdet kuten Copacabana, mutta toisaalta kaupustelijoita oli huomattavasti vähemmän.

Se unohtumaton anniskelupolitiikka (Hanat pöydässä :)

Myöskin ilmat suosivat asteiden ollessa suurimman osan aikaa sekä Sao Paulossa että Riossa 32 ja 35 välillä, ja viimeistään helteellä tutuksi tulivat myös caipirinha - cachasaa, sokeria, limeä ja jää-

murskaa. Huolimatta siitä, miltä ne saattavat aineksiltaan kuulostaa, ne toimivat erittäin hyvin myös kesäkuumalla. Suosittelemme :)

Exkursiokohteenamme Riossa oli liittovaltion yliopisto. Siellä meille esiteltiin pääasiassa tietotekniikan osastoa, joka oli aika pitkälle syntynyt yliopiston ATK-keskuksen yhteyteen. Osasto oli aikanaan kehittänyt mm. oman tietokonearkkitehtuurinsa ja sen päällä toimivan Unix-klooninsa puhtaalta pöydältä. Ilmeisesti pari vuosikymmentä takaperin Brasilia oli ollut huonossa valossa eikä heidän yliopistoonsakaan ollut saatu lisensioitua alkuperäisiä Unix:n lähdekoodeja. Kyseisen arkkitehtuurin ja käyttöjärjestelmän kehitystä he jatkoivat vielä nykyäänkin, niiden ominaisuuksiin liittyvän tutkimuksen vuoksi. Kaiken kaikkiaan osaston tutkimukseen kuului aika pitkälle samoja aiheita, joita sähköosastollakin opetetaan eli järjestelmien suunnittelua, käyttöjärjestelmiä, tietokonearkkitehtuureita, tekoälyä ja yleistä ohjelmistotekniikkaa. Vähemmän selkeäksi jäivät osaston koulutusohjelmat. Ilmeisesti insinööripuolella olivat omansa ja osastolla vielä omansa (lähempänä tietojenkäsittelytieteitä?), joihin kaikkiin kuitenkin annettiin osastolta opetusta.

Rio2000 miinus 1

Loppuaika Riossa kuluikin sitten grillaten omaa ja aivan lopuksi eläinten lihaa. Jalkapalloilun taidonnäytteitä ja niihin liittyvää latinointoshimoakin käytiin seuraamassa yhden ottelun verran. Kaiken kaikkiaan reissu oli aivan loistava ja kauhealta damageltakin vältettiin.

Jukka Remes

Vuxen kvinna

Vuxen kvinna jag är
 Inte ännu förlora till världens vindar
 Vår union skulle bli starkare
 Jag skulle vilja fortsätta brabörjande resan
 När tiden svårigheter till vår vägen bringar
 Från lyckan vi gör protekterande muren
 Styrken den här kärleken svampar
 Vår lyckan tar lång tid
 Ingenting vi får hindra
 Från mycket jag ger bort
 Om bara med mig får jag tycka om dig

Neej
 Din frihet vill inte jag explortera
 Jag vill inte
 Din självhet inte tro på
 Du behöver jag
 Som en hjärtavänne vuxen kvinna
 Alla vi delar
 Vår andra skulle vi supportera
 Vuxen kvinna känner skarrar tungheten

Min rygg översätter jag inte
 Från min lycka kämpar jag och jag inte räddar
 Från vår andra vi ser efter
 Tar vi långa tiden presser
 Vår inte kollapserar frekvenser
 Från vindar till protektion
 Dog tar jag on jag får

Neej
 Din frihet vill inte jag explortera
 Jag vill inte
 Din självhet inte tro på
 Du behöver jag
 Som en hjärtavänne vuxen kvinna
 Alla vi delar
 Vår andra skulle vi supportera
 Vuxen kvinna känner skarrar tungheten

Du behöver jag
 Som en hjärtavänne vuxen kvinna
 Alla vi delar
 Vår andra skulle vi supportera
 Vuxen kvinna känner skarrar tungheten

Du behöver jag
 Som en hjärtavänne vuxen kvinna
 Alla vi delar
 Vår andra skulle vi supportera
 Vuxen kvinna känner skarrar tungheten

*Kehitetty InnoT-excubussissa
 menomatkalla väsyneenä (60%
 sanoittajista) ja nousuhumalaisena (toiset
 60% sanoittajista, tästä saamme noin 120
 persoonaa). Saa laulaa vapaasti aina kun
 niin haluaa.*

Terminaali 3/02: jos excubussissa on rauhallista, joudutaan virhetilanteeseen, josta voi seurata kauheaa.

Vuosi 2001 - Hanna Rissanen

Omalta osaltani vuosi 2001 alkoi jo vuoden 2000 vaalikokouksessa killan istuvan puheenjohtajan, Markku Hentilän, kopauttaessa nuijan pöytään: "Valitaan puheenjohtajaksi vuodelle 2001 Hanna Rissanen."

KOPS

Siinä sitä sitten seistiin kokoustilan etuosassa killan ensimmäisenä naispuolisena puheenjohtajana. Puheenjohtajan tuoppi annettiin käteen, sisältönä (kiitos vielä siitä armahduksesta) kuitenkin oluen sijaan siideriä. Joka muuten kuohuu kivasti vatsassa kun sitä yrittää saada alas kerralla 1,33 litraa, kokeilkaapa vaikka! =)

Kun sitten hallitus oli virallisesti vaihtunut, eli elettiin tammikuuta 2001, alkoi tuttujen tapahtumien järjestäminen. Killan omat sisäiset tapahtumat jatkuivat Worms Cupin, Sählycupin, Tikkakisojen sekä biljardin 9-pallocupin muodossa. Kiltalaiset osallistuivat ahkerasti myös muiden järjestämiin urheilullisiin tapahtumiin, kuten Laskiasmäkeen, Rauhan ympärihiihtoihin, Kirkkovenesoutuihin ja Resiinaralliin. Mitään mainittavaa menestystä ei kisoista kumma kyllä irronnut, mutta tärkeintähän ei ole se voitto, vaan joukkueen voitelusta huolehtiminen!

Tärkeintähän kuitenkin teekkarin elämässä on se Teekkarielämä: laulaminen, jäynääminen, saunominen sekä luonnollisesti Wappu! Niin, ja se toiminta joka alkaa r-kirjaimella, loppuu n-kirjaimeen ja jota kukaan ei koskaan ole ainakaan Teekkaritalolla harrastanut.. ;) (Siis totta kai ruokaileminen. Mitä oikein ajattelitte??)

Tietoteekkarit tuntuivat kunnostautuvan ainakin vuonna 2001 juuri tässä teekkarielämässä. Suuria saavutuksia vuoden varrella olivat Laulumaratonin kolmas peräkkäinen voitto, paikallisten jäynäkilpailuiden toinen peräkkäinen voitto sekä kansallisten jäynäkilpailuiden voitto! Saunomistakin harrastettiin ahkerasti joka toinen viikko killan

Pikkujoulut on perinteisesti vietetty yhdessä Logopedien kanssa. Syytä yhteistyöhön ei tarvinne kauaa arvailla.

vakisaunassa Koneen saunalla. Tästä toiminnasta ei meitä kukaan kuitenkaan tullut palkitsemaan. Kummallista..

Myös tietotekniikan fuksit saavuttivat mainetta ja kunniaa voitettuaan fuksikisan Wappuna, joten ensimmäinen uintivuoro Laananojassa oli taattu. Itsehän en wappukulkueesta johtuen nähnyt tuona Wappuna fuksien uinteja laisinkaan. Ikävä kyllä kuvamateriaali löytyy tuon vuoden Terminaaleista..

Hieman toisenlainen, mutta maininnan arvoinen saavutus sitten vuoden ajalta oli killan jäsenrekisterin saattaminen viimeinkin ajantasalle. Tästä edelleen suuret kiitokset Timo Ahoselle, joka toteutti itse ohjelman sekä varsinkin Antti Palsolalle, joka jaksoi naputella kaikki killan jäsenet tuohon tietokantaan!

Excute kuuluvat killan arkeen ja Kotimaanpitkä tuona vuonna osoittautuikin upeaksi excursioksi! Bussi oli aivan täynnä, kaikki eivät mahtuneet edes penkeille johtuen muutamasta matkan varrelta poimitusta ylimääräisestä matkaajasta. Tämän reissun legendaarisista tapahtumista on jäänyt mieleen mm. se, kun eräs Tietoteekkari talutettiin Jyväskyläläisestä anniskelupaikasta ulos miehen yritettyä maksaa juomansa opiskelijakortilla.

Hanna "Äiti" Ikinlaskijaisissa 2003.

Lisäksi koko matkaamme tahditti 'biitti', joka syntyi pienestä paristoin toimivasta ghettablasterista. Tämä biitti tunkeutui niin exculaisten mieliin, että Ouluun saapuessa siitä oli melkein haikeaa luopua.

Bussikuski ei ilmeisesti ollut biittiin yhtä ihastunut, joka huomattiin Fuxi-infoon lähdön yhteydessä. Bussi seiso yliopiston edessä odottaen kyytiläisiään, jolloin paikalle biitin kanssa tallustellut Huotar Risto tunnisti kuskin ja laittoi ystävällisesti tutun dum-dum-tsi-dum dum-dum-tsi-dum... -äänien kuuluville. Kuski vilkaisi Ristoa ja totesi: "Laitapa tuo maahan niin minä polkasan.."

Syksyllä saapuivat fuksit, kuten joka vuosi. Sähköinsinöörikillan kanssa yhteistyössä järjestettiin SIK-OTiT melkein 50-vuotisjuhlat. Vuosijuhlat olivatkin erittäin onnistuneet ja molemmista killoista oli paljon juhlijoita paikalla. Hieman ikävemmän sävyn juhlat saivat seuraavalla viikolla, jonka monet vapaaehtoiset viettivät Hietasaarta haravoiden ja kadonnutta juhlijaa etsien. Surullisimmaksi muistoksi tuosta muuten mukavasta vuodesta jäivätkin sitten nuo juhlan jälkitunnelmat.

Vuoden 2001 - kuten usean muunkin vuoden - toimintakertomuksesta on luettavissa lause "Oulun Tietoteekkarit ry:n toimintakausi 2001 noudatti pitkälti edellisvuosina hyväksi todettua linjaa." Tämä lause sinänsä huvitti vuosikokouksessa kovasti varsinkin edellisvuosien puheenjohtajia, löytyyhän se heidänkin kirjoittamista versioistaan. Mutta lauseen sisältö, se "edellisvuosina hyväksi todettu linja", lienee kuitenkin jokaisen puheenjohtajan, hallituslaisen ja kiltalaisen silmissä erilainen ja joka vuosi ainutlaatuinen.

Hanna "Äiti" Rissanen, puheenjohtaja vv. 2001

2001 hallitus

Puheenjohtaja
Opetusministeri (vpj)
Rahastonhoitaja
Sihteeri
Propagandaministeri

Hanna Rissanen
Juuso Raekallio
Jaakko Kesikuru
Kaisa Oukka
Antti Palsola

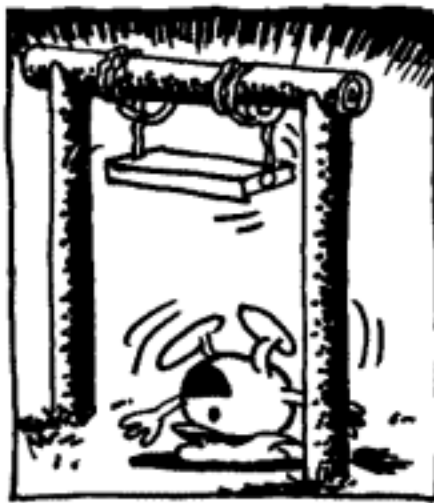
Työvoimaministeri
Teollisuusministeri
Ulkoministeri
Sosiaali- ja terveysministeri
Liikenneministeri

Elina Saari
Jukka Ohtonen
Timo Ahonen
Pekka Aho
Pete Pietilä


```
try {  
    for(int i=0; i<2; i++);
```

```
catch(DropOutException e)  
{
```


Fuxicursio 2002 suuntasi Luulajaan ja paikallisen tietokillan kiltahuoneelle.

Vuosi 2002 - Pekka Aho

Vuoden 2002 aikana killan hallituksessa oli 9-10 jäsentä ja toimihenkilöitä oli 18. Vuoden aikana otettiin käyttöön uusi jäsenrekisterijärjestelmä kiltahuoneelta varastetun tilalle. Heikohkosta suhdanteesta huolimatta killalla oli kolme kannatusjäsentä: Nokia Oyj, VTT Elektroniikka ja Engi Oy. Vuoden aikana killan pankkitilit siirrettiin säästösyistä Kauhavan Osuuspankkiin. Verenluovutustempauksia järjestettiin kaksi ja verta vuodettiin sen verran ahkerasti, että killa voitti yliopiston kiltojen välisen verenluovutuskilpailun. Killan julkaisema lehti, Terminaali, ilmestyi viisi kertaa, ja herätti huomiota laajemmin koko yliopiston piirissä etiikkatyöryhmää myöten.

Syksyllä 2002 Sähkö- ja tietotekniikan osasto aloitti uuden informaatioverkostojen koulutusohjelman. Tätä ennakoiden keväällä muutettiin killan sääntöjä siten, että informaatioverkostojen opiskelijat saattoivat liittyä killan jäseniksi. Samalla saatettiin säännöt muutoinkin ajantasalle – aikaisempina vuosina killan kokouksissa oli hyväksytty monia sääntömuutoksia, joita ei ollut toimitettu patentti- ja rekisterihallitukseen.

Tammikuussa järjestettiin perinteikäs hallituksenvaihtosauna yhteistyössä CIM-Tech Oy:n kanssa. Illan isäntänä toimi yhtiön hallituksen puheenjohtaja Ilkka Mäkelä, killan varapuheenjohtaja vuodelta 1991. Hedelmällinen yhteistyö Sähköinsinöörikillan ry:n kanssa turvattiin järjestämällä kiltojen hallitusten yhteinen saunailta.

Vuoden alussa valmistui yliopiston Tietotalo, johon pääosa sähkötekniikan osaston toiminnoista siirtyi. Virallisesti Tietotalon vihki käyttöön pääministeri Paavo Lipponen

29.04.2002. Syksyllä järjestetyn Osasto-meets-Teollisuus -seminaarin päiväohjelma oli varsin helppo järjestää osaston uusissa tiloissa. Vuoden alussa killan jäseniä osallistui myös sähköosaston järjestämälle Abirekrylle, joka suuntautui Kuopion seudulle.

Vuoden aikana kiltalaiset valtasi ennenkokematon innostus tuppeen, perinteiseen Pohjolan vapaitten miesten ja naisten korttipeliin. Kilta järjestikin uutena tapahtumana tuppikisan helmikuun alussa. Loppusyksystä järjestettiin toinen tuppikisa, joka eräiden ensimmäisen tuppikisan tapahtumien vuoksi sai nimekseen TuppiCup II — kärkiramin paluu. Molemmissa kisoissa mestareiksi selviytyivät Ville Lehtiniemi ja Janne Räsänen. Worms-cupin voitti vuonna 2002 Jouni Knuutinen. Tikkakisaa hallitsi jälleen suvereenisti Ari Sippola. Loppukesällä Nallikarissa järjestetyn minigolf-turnauksen vei nimiinsä Veikko-Antero Skurnik.

KMP 2002 on saapunut Turun Torille.

Lappeenrannan Kaukaan sellutehtaan savupiippu kesti tietoteekkareiden kaatoyritykset.

Perinteisen Kotimaanpitkä-excursion ajankohtaa jouduttiin järjestelysistä siirtämään myöhemmäksi, joten vuoden ensimmäinen excursio suuntautui Titeenien Taistoihin Lappeenrantaan. OTiT voitti Taistot ja hautasi suuren ja painavan sotakirveen kiltahuoneelle. Kotimaanpitkän reitti oli vuonna 2002 Oulu — Jyväskylä — Lappeenranta — Turku — Tampere — Oulu. Tampereella osallistuttiin myös Tampereen Tietoteekkarikillan 11-vuotistisseille.

Killan ylimääräisessä kokouksessa 23.04.2002 tehty päätös kiltahuoneen muutosta ei toteutunut vuoden 2002 aikana, koska uudeksi kiltahuoneeksi suunniteltu tila ei vapautunut killan käyttöön. Sähköosaston kiltahuoneen remontointiin myöntämästä 7000 euron budjetista käytettiin vain muutamia satoja euroja mikroaaltouunin, imurin, kahvinkeit-

men, vedenkeittimen ja kahden pöydän hankkimiseen kiltahuoneelle.

Proffasitsit järjestettiin loppukeväällä yhdessä sähköosaston ja Sähköinsinööriilta ry:n kanssa. Kevätkauden päätteeksi järjestettiin perinteiset kaudenpäättäjäiset Teekkari-talolla. Kaudenpäättäjäiset järjestettiin toista kertaa sitsimuotoisena.

Oulun yliopiston sähkötekniikan osaston nimi muuttui lopultakin sähkö- ja tietotekniikan osastoksi 01.08.2002 alkaen.

Killan edustajat osallistuivat loppukesällä Suomen Matemaatikko-, Fyysikko- ja Tietojenkäsittelytieteilijäliitto ry:n Virossa järjestettyyn opiskelijaseminaariin, johon osallistuivat myös Tietokilta ry, Cluster ry ja Tampereen Tietoteekkarikilta. Seminaarin yhteydessä käynnistettiin entistä laajempaa yhteistyötä Suomen tietoteekkarikiltojen välillä.

Killan joukkue voitti Oulun paikalliset jäynäksat jo kolmantena vuonna peräkkäin. Informaatioverkostojen fuksit osoittivat aktiivisuutensa voittamalla fuksisuunnistuksen.

Lokakuussa järjestettiin kiltahuoneella Kauden korkkis, jonka yhteydessä pelattiin myös biljardicupin finaali. Kiltalaisia osallistui myös Vaasaan suuntautuneelle ja sikäläisten opiskelijoiden ja yritysten järjestämälle InnoIT-exkursiolle. Vuoden 2002 fuksicursio suuntautui Tornion Lapin Kullan kautta Luulajaan. Luulajassa oltiin paikallisen teknillisen yliopiston opiskelijoiden vieraana.

Kilta järjesti nyt toisen kerran KHK-bileet kiltahuonekierroksen ja CityTourin päätteeksi. Bileet järjestettiin HOT NightClub'ssa. Perinteinen, suuren suosion saavuttanut PikkuWappu järjestettiin marraskuun alussa Ravintola Foxiassa. Tällä kertaa bileissä esiintyi LAB.

Vuoden lopussa järjestettiin jälleen Pikkumustat Pikkujoulut, joissa oli mukana paitsi tietoteekkareita ja logopedian opiskelijoita, ensimmäistä kertaa myös suomen ja saamen kielten opiskelijoita.

Pekka Aho, puheenjohtaja vv. 2002

Pekka "Paho" Aho fuksiwappunaan vuonna 2000.

2002 hallitus

Puheenjohtaja
Rahastonhoitaja (vpj)
Sihteeri
Tiedotusministeri
Työvoimaministeri
Sosiaali- ja terveysministeri -29.10. Mikko Palsola

Pekka Aho
Antti Palsola
Katja Ahonen
Jouni Knuutinen
Hanna Hulkko

Teollisuusministeri
Ulkoministeri
Opetusministeri
Liikenneministeri -23.4.
Liikenneministeri 23.4.-

Kalle Jokiniemi
Riku Tervonen
Markku Muotka
Veikko-Antero Skurnik
Pete Pietilä

Sheep2003 eli Oulun Tietoteekkareiden excursio Uuteen-Seelantiin 15.1. - 9.2.2003

Syksyllä 2000 syntynyt unelma excursiosta Uuteen-Seelantiin toteutui tammikuussa 2003. Matkaan lähtivät kahdeksan teekkaria, diplomi-insinööri ja Kirsi. Kahden vuorokauden, joista 25 tuntia ilmassa, matkustamisen jälkeen saavuimme Brisbaneen, Australiaan. Satakunta kilometriä etelään sijaitseva Surfers Paradise on osa 30 kilometrin mittaista Gold Coastia, jolla on satoja hotelleja. Paikka oli täynnä lähinnä Etelä-Australiasta tulleita kesälomailijoita. Hotellimme oli hiukan rähjäntynyt, mutta parvekkeelta avautui upea näköala pihan uima-altaalle. Kotomaan pakkasten sijaan kolmenkymmenen asteen tuntumassa pysytellyt lämpötila tuntui mukavalta. Auringonoton ja maisemoiden ihailun lomassa pelasimme myös kyykkää hiekkarannalla, jossa kyykkien tilalle oli kaljatölkkejä ja karttuina kaksi isoa limupulloa.

Neljä päivää Australiassa oltuamme lensimme Uuden-Seelannin suurimpaan kaupunkiin Aucklandiin, jossa tutustuimme paikalliseen yliopistoon ja eteläisen pallonpuoliskon korkeimpaan rakennukseen. Matkamme jatkui junalla Wellingtoniin ja lautalla yli Cookin salmen. Pictonista vuokraamillamme autoilla alkoi matka kohti Queenstownia, kunhan totuimme vasemmanpuoleiseen liikenteeseen ja vuoristoteiden hiusneulamutkiin. Queenstownin viehättävässä pikkukaupungissa viihdyimme kolme päivää minigolfiin, samoilun, shoppailun ja klubbailun parissa. Paikkakunnan tarjoamista lukuisista extreme-elämyksistä kokeilimme kyytiä turboahdetulla veneellä kapeassa ja vähävetisessä kanjonissa.

Shotoverjoella Queenstownin lähistöllä. Kolmannen rivin kaksi itämaista neitosta vasemmalla eivät kuuluneet seurueeseemme.

Paluumatkalle lähdimme Eteläsaaren länsirannikkoa pitkin. Matkan varrella näimme Franz Josefin jäätikön ja pannukakkukalliot. Wellingtonissa kävimme kansallismuseon Lord of the Rings -näyttelyssä, jossa esillä oli muun muassa juuri se sormus. Tämän lisäksi kiersimme elokuvatrilogian kuvauspaikkoja eri puolilla Uutta-

Jotta totuus ei unohtuisi: assholea Bintang-paidoissa Amsterdamin lentokentällä.

Seelantia. Queenstownissa jopa tapasimme Helmin syvänteen taistelukohtauksissa avustajana toimineen miehen äidin!

Seuraava pysäkki oli Turangi Pohjoissaaren keskiosissa. Yövyimme 1970-luvun sisustuksensa säilyttäneessä omakotitalossa matkan rasituksista toipuen. Aika kului leppoisasti minigolfatessa, melontaretkellä Taupojärvellä ja korttia pelatessa. Itse asiassa lähes aina, kun neljä (tuppea tai muutaman kerran tichua) tai useampi (assholea) exculaista kokoontui pöydän tai vastaavan ääreen, esiin otettiin kortit. Lentokoneessa hittipeli oli kasino, joskin tuppikin onnistui, kunhan koneessa oli vain tarpeeksi väljää.

Viimeiset kolme päivää hikoilimme Balilla. Poistuttuamme lentoaseman sisätiloista ulkosalle, vastaan iski kostean hikinen ilma huolimatta myöhäisestä illasta. Onneksi bungalow-tyyliset kahden hengen asumuksemme (nuorellaparilla oli kaksikerroksinen sviitti) olivat ilmastoidut. Joka kerta sisälle mennessä tuntui kuin olisi astunut jääkaappiin ja vastaavasti ulos astuessa vaikutelma oli kuin menisi turkkilaiseen saunaan vaatteet päällä. Vaikka turistisaarena tunnettu Bali on Indonesian rikkainta seutua, köyhyys näkyi katukuvassa. Turisteja ei tosin ollut riesaksi asti johtuen sadekaudesta ja muutama kuukausi aiemmin sattuneesta pommi-iskusta. Erään iltana kävimmekin räjäytetyn yökerhon raunioiden vieressä sijainneessa karaokeravintola-yökerhossa.

Kaiken kaikkiaan matka sujui yllättävänkin hyvin excuryhmän koostumuksen huomioiden. Oma osansa tähän oli matkassa olleella topakalla naisihmisellä, joka piti pojat kurissa. Vakavilta sairastumisiltakin säästyimme, suurin osa sairastelusta oli itseaiheutettua päänsärkyä, joskin tehokas ilmastointi aiheutti pientä nuhanpoikasta. Pieniä kommelluksia tietenkin sattui, esimerkiksi Uuden-Seelannin tullissa saatu sadan euron sakko laukkuun unohtuneista banaaneista. Mutta mitäs pienistä, reissu oli kerrassaan upea. Toivottavasti tämäkin excuperinne saa jatkoa tulevinä vuosina.

Teekkarit Tyynessä valtameressä Australian Gold Coastilla. Vasemmalta lukien: Jari Partanen, Vesa Hyvönen, Mika Pohjanen, Jouni Knuutinen, Sami Pietilä, Kyösti Rajaniemi, Pekka Aho, Pekka Välitä ja Pete Pietilä. Kuvan otti Kirsi Ollikainen.

Mika Pohjanen

TietoEnator^{TE}

Building the Information Society

Vuosi 2003

Oulun Tietoteekkarit ry:n vuosi - ainakin näin hallituslaisen silmin - käynnistyi varsin vauhdilla. Ensimmäisen kuukauden aikana sattui ja tapahtui niin paljon, että itse en varmasti enää muistakaan, mitä silloin tein. Tässä voi tosin eräs anoli-loppuinen, huoneenlämmössä nestemäinen aine olla tekemässä tehtävänsä. Siispä en kerro teille niistä asioista, joita tapahtui killan hallitukselle tammikuussa 2003. Niiden sijaan kerronkin niistä asioista, jotka eivät kuulu luokkaan "noudatti pitkälti edesllisvuosina hyväksi havaittua linjaa", eivätkä ole ihan jokavuotisia näillä leveysasteilla.

Kelaanpa siis kalenterini huhtikuun alkuun. Ja alan samantien muistella, mitä tapahtuikaan edellisenä vuonna lappeen Rannassa. No, sinnehän silloin matkusti eräskin hurja joukko, joka tuli takaisin hyvin hyvin suuren sotakirveen kera. Tämä työkalu, joka on aivan liian painava mihinkään hyödylliseen käyttöön, päättyi sitten lojumaan kiltahuoneen takahuoneen seinustalle. Siellä sitä esiteltiin kai-

kille halukkaille, koska onhan toki kunnia-asia voittaa Titeenien taistot lappeen Rannassa.

Vaan huhtikuussa vuonna kaksituhatta ja kolme siitä kirveestä sitten loppujen lopuksi päästiin eroon. Se sysättiin tuomariston yksimielisellä päätöksellä Turkuun, kun ensin oltiin diskattu Tampere, Otaniemi ja lappeen Ranta pois kisasta. Tämänvuotiset kisat käsittivät ainakin Ydinjätteen Loppusijoitusradan, Lammasrugbyn, Teekkariturnajaiset, mölökkyä sekä jo perinteeksi muodostuneen juomapelin.

Ydinjätettä, siis vihreäksi värjättyä vettä keltaisessa tynnyrissä, lähdettiin sijoittamaan este-radan päässä häämöttäneeseen vessanpönttöön. Mikäli ihan liikaa sakkona ollutta ykkösolutta nauttinut allekirjoittanut oikein muistaa, voittajaksi selviytyi Tampereen joukkue.

Lammasrugbyssä puolestaan pelattiin rugbyä (yllätys, yllätys!) herneillä täytetyllä pehmolampaalla. Tämän lajin voittajasta ei minulla ole mitään tietoa, mutta häviäjä oli ehdottomasti se oululaisille hyvin tuttu tampesterilainen, joka hajotti leikin aikana kätensä ja sai päähänsä pitkäkhön haavan.

Teekkariturnajaisissa puolestaan harrastettiin kunnon turnajaismeininkiä bofferimiekoin ja -peitsin. Teekkariratsukot ryntäsivät toisiaan kohti peitset tanassa, mutta valitettavan harva ratsastaja tipahti ratsunsa selästä. Showta jatkettiin kuitenkin miekoin, ja voittajaksi selviytyi taas joku mustiin pukeutunut joukkue. Mölökkyä pelattiin myöskin, jos joku ei tätä jaloa teekkarilajia tunne, niin hävetköön. Taistot loppuivat sitten iltabileisiin, jossa pelattiin

viimeinen laji, juomapeli. Koska matriisin määrä oli aika suuri, alkoivat joukkueiden jäsenet oksentelemaan, joten juomapeli jouduttiin keskeyttämään ennen loppua. Tämän jälkeen tuomaris-to kokoontui keskustelemaan, ja voittajaksi julistettiin juuri ennen hymniä Turku. Siispä ensi vuonna excumme suuntautuu Turkuun Titeenien taistoon!

Toinen ei-niin-jokavuotinen tapahtuma onkin sitten killan vuosijuhlat, jotka edellisen kerran pidettiin vuonna 1998. Tai no, vuosijuhliahhan ei ole vielä pidetty, vaan valmistelut ovat vieläkin varsin hyvin vaiheessa näin pari viikkoa ennen juhlia. Mutta vuosijuhlathan pidetään, vaikka sisulla ja kiukulla joutuisivat

toimihenkilöt ja hallitus, vuosijuhlavastaava Oula Pulju ja puheenjohtaja Timo Ahonen etunenässä, sykkimään juhlien onnistumisen vuoksi! Vaan mikäli sinä, arvoisa lukija, luet tätä tekstiä, tarkoittaa se, että Oulun Tietoteekkareiden 15-vuotisjuhla on saatu järjestettyä ja tämä julkaisukin toimitettua!

Mitä sitten? Killan tulevaisuus

Vaikka Oulun Tietoteekkarit ry täyttääkin nyt 15 vuotta, ei kehitys pysähdy tähän. Ainakin vuosina 2002 ja 2003 on ollut paljon puhetta kiltahuoneen siirtämisestä uuteen paikkaan, mutta valitettavasti kummallakin kerralla siirto epäonnistui meistä riippumattomista syistä. Lisäksi ainakin vuoden 2003 aikana on teekkareiden ja fuksien kesken käyty keskustelua siitä, miten kiltahuoneen ilmapiiriä tulisi kehittää sallivampaan ja ystävällisempään suuntaan. Killan kehittämistä toimivammaksi on ollut siitäkin paljon keskusteluja, mielipiteitä on ollut varsinkin siihen suuntaan, että tulevaisuudessa ei kaikkiin killan järjestämiin tapahtumiin tarvitsisi välttämättä kuulua alkoholi missään muodossa.

Tulevaisuuden tapahtumista ei voida sanoa vielä mitään varmaa, mutta ainakin kiltahuoneen muuttoa lähemmäksi Tietotaloa tullaan taas puimaan tulevina vuosina. Millaiseksi Oulun Tietoteekkarit ry on muuttunut viiden vuoden kuluessa killan 20-vuotisjuhliin mennessä, siitä päätätte te, hyvät kiltalaiset. Me hallituslaiset olemme aina valmiita kuuntelemaan teitä ja ideoitanne, sekä kehittämään ja jalostamaan parhaat niistä, jotta Oulun yliopiston yksi aktiivisimmista killoista tulisi pysymään aktiivisena opiskelijajärjestönä, joka tarjoaa jokaiselle jäsenelleen mielekästä toimintaa hyvässä seurassa.

Vaikka vuosi 2003 ei olekaan vielä loppuun saatettu, uskallan minä aika hyvin jo kertoa, mitä vuoden loppupuolella tapahtuu: "Oulun Tietoteekkarit ry:n toimintakausi 2003 noudatti pitkälti edellisvuosina hyväksi todettua linjaa." Eli kilta elää ja voi hyvin - ainakin ilmaisjakelulehti Forum24:n toimittajan mielestä - ja toteuttaa kohtaloaan kaikkien oululaisten tietoteekkareiden yhteisenä projektina.

Juha Tiensyrjä, tiedotusministeri 2003

2003 hallitus

Puheenjohtaja

Sosiaali- ja terveysministeri (vpj)

Rahastonhoitaja

Sihteeri

Työvoimaministeri

Timo Ahonen

Lasse Määttä

Jukka Ohtonen

Laura Hulkko

Katja Ahonen

Liikenneministeri

Tiedotusministeri

Teollisuusministeri

Ulkoministeri

Opetusministeri

Antti Niittyviita

Juha Tiensyrjä

Jouni Kovasin

Tommi Halonen

Tero Rontti

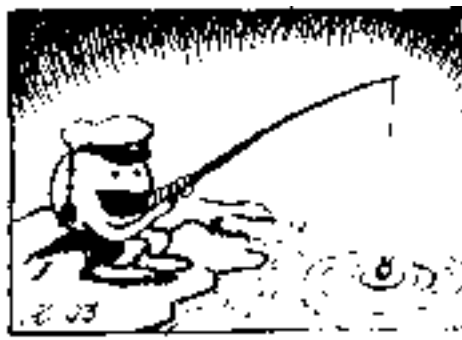
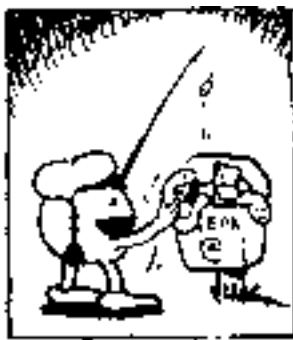
Tietotaidetta vuosien varrelta

Julisteet PikkuWappuun 2002, Verenluovutustempaukseen 2003 ja PikkuWappuun 2001.

Terminaalin kansikuvat 4/01, 2/02 ja 4/02.

"Mato", eli uusin Paggi sarjis piirrettynä vuosijuhlajulkaisua varten.

